

Odbor informačních služeb
Oddělení podpory uživatelů

Vážený pan

.....

V Praze dne 07. 12. 2021
Č. j.: CSU-010851/2021-29
Zn.: Z-13134-CEN-21
Počet listů: 3 | Počet příloh: 0 | Listů příloh: 0
Vyřizuje: Mgr. Štěpánka Zelenková
Tel./Fax: 274 052 430
E-mail: stepanka.zelenkova@czso.cz

ROZHODNUTÍ

Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“) jako ústřední orgán státní správy rozhodl o žádosti o poskytnutí informace žadatele p., nar., bytem (dále jen „žadatel“) ze dne 12. října 2021 (dále jen „žádost“), podle ustanovení § 15 odst. 1) ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též „informační zákon“ nebo „InfZ“) takto:

Žádost o poskytnutí informace se odmítá.

ČSÚ tímto odmítá žádost žadatele o sdělení a zveřejnění údaje o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře pro účely ustanovení § 3 odst. 3) zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu.

Odůvodnění

Dne 12. října 2021 byla ČSÚ doručena žádost žadatele o sdělení informace – údaje o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře pro účely ustanovení § 3 odst. 3) zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o platu“). Na tuto žádost reagoval ČSÚ dne 25. října 2021 sdělením vedoucí oddělení informačních služeb, že ustanovení § 3 odst. 3) zákona o platu byl novelizován zák. č. 587/2020 Sb. (kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů) a v souvislosti s tím byl žadateli poskytnut odkaz na zveřejněnou informaci o průměrné hrubé měsíční mzdě a průměrném počtu zaměstnanců (na přepočtené počty), která dříve publikovaný (a žadatelem požadovaný) údaj o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře na základě výše uvedené novely zákona o platu nahrazuje. Na opětovnou žádost žadatele o poskytnutí požadovaného údaje reagoval ČSÚ e-mailovým vysvětlením obsolence nařízení vlády č. 102/2018 Sb., o vymezení nepodnikatelské sféry pro účely stanovení platové základny.

Následně byla ČSÚ dne 8. listopadu 2021 doručena stížnost, ve které žadatel opětovně žádal o sdělení a zveřejnění údaje o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře pro účely jeho použití podle ustanovení § 3 odst. 3) zákona o platu, když způsob zveřejnění tohoto údaje byl uložen Českému statistickému úřadu ustanovením § 3 nařízení vlády č. 102/2018 Sb. V tomto svém podání žadatel rovněž uvádí, že stížnost podává ve smyslu § 16a (žadatel sice výslovně neuvádí, podle kterého zákona je stížnost podána, z odkazu na § 16a však lze dovodit, že jde o informační zákon).

Na základě stížnosti žadatele předseda ČSÚ jako nadřízený orgán o stížnosti žadatele rozhodl tak, že se povinnému subjektu – Českému statistickému úřadu podle § 16a odst. 6) písm. b) InfZ příkazuje, aby do patnácti dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí žádost vyřídil způsobem stanoveným informačním zákonem.

S ohledem na shora uvedené ČSÚ rozhodoval o žádosti žadatele ze dne 12. října 2021 znovu a rozhodl tak, že se žádost žadatele o poskytnutí informace odmítá.

Žadatel svou žádostí ze dne 12. října 2021 žádá ČSÚ o poskytnutí informací nových, které nebyly a ani nemohly být vytvořeny Českým statistickým úřadem z důvodů popsaných níže.

Ustanovení § 2 odst. 4) informačního zákona stanoví, že povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Vzhledem k tomu, že žadatel svou žádostí žádá o poskytnutí nových informací, které nebyly a ani nemohly být ze strany ČSÚ vytvořeny, nevztahuje se na tyto informace v souladu s citovaným ustanovením § 2 odst. 4) informačního zákona povinnost poskytovat informace.

ČSÚ nemá k dispozici žadatelem požadovanou informaci, tj. údaj o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře pro účely ustanovení § 3 odst. 3) zákona o platu, z důvodu, že nařízení vlády č. 102/2018 Sb., o vymezení nepodnikatelské sféry pro účely stanovení platové základny, na základě kterého ČSÚ zveřejňoval žadatelem požadovaný údaj, se s ohledem na novelu zákona o platu č. 587/2020 Sb., stalo nařízením obsolentním.

Jako "obsolentní" se označuje taková právní norma, která je sice stále formálně platná, neboť nebyla předepsaným způsobem zrušena, avšak je již nepoužívaná, nepůsobí právní účinky. Prakticky má tedy stejné účinky, jako kdyby byla zrušena, neboť obsolentní právní norma již nemůže nikoho zavazovat, nemůže zakládat, měnit ani rušit individuální práva a povinnosti.

Jedním z příkladů obsolentní právní normy v právním řádu je existence prováděcího předpisu (v tomto případě nařízení vlády) v případě, že byl zrušen zákon, jenž tento právní předpis provádí, resp. bylo zrušeno zmocňovací ustanovení, na základě kterého byl prováděcí předpis vydán (v tomto případě bylo podstatným způsobem novelizováno zákonné ustanovení, k němuž bylo nařízení vlády vydáno tak, že zcela odpadl právní důvod pro použití předmětného nařízení vlády).

Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 52/03 ze dne 20. října 2004 konstatoval, že "pokud zákonodárce zruší příslušné zmocňovací ustanovení zákona, nelze totiž sice hovořit o tom, že taková derogace rovněž bez dalšího vyvolává derogaci prováděcích právních předpisů, je však třeba v takové situaci vždy zkoumat materiální předpoklady existence a působení (účinnosti) takového odvozeného právního předpisu. Takový právní předpis - dokud nebude formálně právně zrušen jiným normativním právním aktem - sice zůstává platným právním předpisem, při jeho aplikaci je však třeba přihlížet ke skutečnosti, že zde chybí materiální předpoklad působení takového předpisu, tedy konkrétní zákonné zmocnění".

Obdobná argumentace je obsažena rovněž v nálezech Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 53/03 ze dne 17. října 2006 a Pl. ÚS 23/06 ze dne 13. března 2007 a v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 17/2009 - 62 ze dne 23. března 2010, kde se hovoří o tom, že je-li bez náhrady zrušeno zmocňovací ustanovení pro vydání právního předpisu správním úřadem a zároveň není zrušen prováděcí právní předpis vydaný na základě zrušeného zmocňovacího ustanovení, stává se tento prováděcí právní předpis, ačkoliv nadále zůstává platný, neaplikovatelným (neúčinným). Též v tomto případě lze tedy s přihlédnutím k výše uvedenému hovořit o tom, že za obsolentní lze zásadně považovat prováděcí právní předpisy, u kterých bylo zrušeno zmocňovací ustanovení, které původně prováděly, resp. zákon celý, který toto zmocnění obsahoval.

V tomto bodě lze tedy uzavřít, že ČSÚ nedisponuje údajem o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře pro účely ustanovení § 3 odst. 3) zákona o platu z důvodu, že s ohledem na obsolenci nařízení vlády č. 102/2018 Sb., o vymezení nepodnikatelské sféry pro účely stanovení platové základny, nemá již ČSÚ povinnost tento údaj zjišťovat ani zveřejňovat. Na žadatelem požadovaný údaj je tedy nutno nahlížet jako na novou informaci, kterou je třeba vytvořit, přičemž na takovou informaci – jak již bylo uvedeno shora – se nevztahuje povinnost poskytovat informace dle informačního zákona, resp. dle ustanovení § 2 odst. 4) InfZ. Technicky již ani není možné údaj o průměrné nominální měsíční mzdě v nepodnikatelské sféře poskytnout tak, aby měl dostatečnou kvalitu, neboť v současné době neexistuje metodika pro výpočet tohoto údaje pro statistické účely. Zároveň, od novelizace ust. § 3 odst. 3) zákona o platech zákonem č. 587/2020, není u statistických šetření v oblasti práce vyžadováno zajištění reprezentativity výběrového vzorku tak, aby byl dostatečným podkladem pro výpočet průměrné nominální

měsíční mzdy v nepodnikatelské sféře ve smyslu (již obsolentního) nařízení vlády č. 102/2018 Sb., to vše z důvodu, že odpadl účel, pro který bylo toto nařízení vydáno.

Z těchto důvodů tedy ČSÚ o žádosti žadatele rozhodl tak, jak je uvedeno shora.

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ust. § 81 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“) a ust. § 16 odst. 1) informačního zákona ve spojení s ust. § 83 odst. 1) správního řádu podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne jeho doručení u správního orgánu, který jej vydal, tj. u ČSÚ. O odvolání rozhodne předseda ČSÚ.